

beføstelig. Paa den saaledes fremhævede Mangel bør der formentlig raades Bod, og dette vil hensigtsmæssigst kunne ske derved, at der føres et Spor ud til Forhavnen. De Skibe, for hvilke det ikke er af særlig Betydning, at de løse og lade i Dokhavnen, ville da kunne henvises til Forhavnen, og Laftens Komplettering vil om fornødent allid kunne ske der uden Besvær.

Følge et af Kammerraad, Ingeniør Reimers udarbejdet og af Vandbygningsdirektøren tiltraadt Forslag til et saadant Spor anlæg med tilhørende Beskrivelse og Overflag ere Udgifterne ved Udførelsen af Anlægget anslaaede til 30,000 Kr., som herved søges bevilgede.

Sluttelig bemærkes, at fornøden Bevilling til Udførelsen af det ommeldte Arbejde, efter at Beløbet først havde været optaget paa Forslaget til Tilleggsbevillingslov for 1880—81, har været søgt ved Forslaget til Finantsloven for indeværende Finantsaar.

ad II. s. Af de ved Korsør stationerede Postdampskibe, der benyttes til at besørge Forbindelsen mellem Korsør og Kiel, nemlig „Sylland“, „Freya“, „Skirner“ og „Sophus Danneberg Samsø“ er førstnevnte Skib henvend 30 Aar gammelt og tilfredsstillende ikke længere de Fordringer, der saavel i Hensende til Seilhaftighed som af Hensyn til de Rejsendes Bekvemmelighed stilles til et Post- og Passagerstib paa en saa stærk benyttet Route som Routen Korsør-Kiel. Uagtet Skibets høie Alder, der i Almindelighed anses som den længste for et selvstændig godt Skib, vilde det vel ved store Reparationer og ved at forsynes med nye og kraftigere Maskiner endnu kunne bringes i brugelig Stand, men de hertil nødvendige betydelige Bekostninger vilde ikke komme til at staa i Forhold til den for Skibet derved opnaaede Brugbarhed. Det anses derfor uundgaeligt nødvendigt, at „Sylland“ udtages af Farten paa Kiel saasnart ikke kan. Denne Fart vil imidlertid ikke kunne bestrides alene med de 3 tiloversblivende Skibe, og da det Seilbrydningsdampstib, hvortil Bevilling her ligeledes søges, paa Grund af dets mindre Størrelse og ringere Seilhaftighed ikke kan benyttes til Kielerfarten, maa der anskaffes et nyt Postdampstib til omtrent samme Fart, der bør være af samme Størrelse og Bestaffenhed som „Skirner“ og „Sophus Danneberg Samsø“, som have vist sig særdeles tilfredsstillende i den Tid, de have været i Fart.

Et saadant Skib paaregnes at ville udkræve en Bevilling af ca. 500,000 Kr., som vil kunne fordeles paa 2 Aar, og man har derfor paa nærværende Finantslovsforslag ifkun optaget Halvdelen af den anslaaede Anskaffelsessum eller 250,000 Kr. under Forbehold af, at Restbeløbet bevilges i Finantsaaret 1883—84.

ad II. t. Allerede i Aaret 1864 blev der under de Overveielser, der have ført til den i sin Tid vedtagne Udvidelse af Helsingørs Havn, fra Vandbygningsdirektørens Side fremsat Forslag til en Ombygning og Udflytning af hemelede Havns søndre Mole. Det dermed tilfattede Formaal var Forbedringen af Indsejlingen, men ved Udflytningen, der skulde gaa saavidt, som Dybbeforholdene efter de foreliggende Opmaalinger tilstede, vilde tillige opnaas en forholdsvis betydelig Udvidelse af Havnebasinet. Da det fremsatte Forslag imidlertid blev sammenholdt med et med Hensyn hertil optaget Kort over det Havnen nærmeste Parti af Sundet, viste det sig, at Molen vilde komme ud paa Dybder, paa hvilke den ikke ret vel kunne bygges. Forslaget maatte derfor omarbejdes, og Udflytningen indskrænkes, dog fandtes de Fordele, det vilde bringe, at være saa betydelige, at man ikke uden tvingende Grunde mente at kunne opgive det. Ved Sagens Genoptagelse i Aaret 1876 blev der derfor foretaget en ny meget fuldstændig Opmaaling, og ved dennes Sammenligning med den tidligere foretagne blev det utvivlsomt, at en Fremrykning af Dybet ind imod Havnemolen havde fundet Sted, og at det Belte, som nu kunde indvindes, vilde blive saa smalt, at det ikke af Hensyn til dette formentes at kunne lønne sig at udflytte Molen. Forslaget omdannedes derfor paany og saaledes, at kun Molens ydre Parti blev at ombygge; for den Arealforøgelse af Havnebasinet, som udgik, blev givet Erstatning ved den nu fuldførte Udgravning paa Fæstningsstercænet, og i denne Stikelse blev Forslaget efter at have været Gjenstand for en Forhandling med Helsingørs Byraad og den lgl. Havnekomite sammesteds i Hovedtrækkene vedtaget af Indenrigsministeriet.

I et i Aaret 1879 til Ministeriet indgivet Andragende gjenoptog imidlertid Helsingørs Byraad den saaledes frafaldne Del af det oprindelige Forslag, idet Raadet anholdt om hele Molens Ombygning og Udflytning overensstemmende med en Andragendet medfulgt Plan. Som Grunde for sit Andragende fremhævede Byraadet navnlig den Udvidelse af Havnebasinet, som vilde opnaas, og som vilde bevirke, at Havnens indre Del blev til større Nytte, og tilstede, at Boldværket fra Toldboden til den saakaldte Toldkammerplads vilde kunne rykkes 20 Fod ud, hvorved den smalle Havnegabes Brede vilde blive forøget til 40 Fod. Tillige anførtes af Byraadet, at der ved Ombygningen vilde kunne gives Molens inderste Parti en for Færdselen høist ønskelig Forøgelse i Brede.